

Den næste sag på dagsordenen var:

Forhandling

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 328:

Forslag til lov om ændring af lov om en satsreguleringsprocent.

Af finansministeren (Lykketoft).

(Fremsat 25/5 93. Første behandling 1/6 93. Betænkning 18/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 282:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (Midlertidig opholdstilladelse til spontane asylansøgere).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 28/4 93. Første behandling 19/5 93. Betænkning 22/6 93).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Lissa Mathiasen (S):

Da vores ordfører i denne sag, fru Dorte Bennedsen, ikke har mulighed for at være til stede her i dag, skal jeg på Socialdemokratiets vegne knytte et par bemærkninger til de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag.

Jeg tror egentlig, de fleste har det som mig, nemlig at det ikke er med glæde, at vi siger ja til dette forslag, men vi er i en situation, som desværre med al ønskelig tydelighed viser, hvad der sker, hvad der sker, når det ikke er muligt på et større europæisk plan at finde fælles løsninger på flygtningeproblematikken.

Ændringsforslaget her lægger op til to ting, nemlig en forsøgsordning, hvor man ved hjælp af fremskudte kontorer ved grænsen til Bosnien-Hercegovina vil tilstræbe at sikre, at det er de personer, der mest har hjælp behov, der bliver givet mulighed for at komme i sikkerhed, og som det andet indførelsen af visumpligt.

Ideen, der ligger bag, at yde en målrettet indsats for dem, som har mere akut behov for beskyttelse, er vi meget enige i, og i erkendelse af, at vi dermed må ud og forsøge os på nye veje, støtter vi denne her forsøgsordning. Men vi erkender også, at en sådan model ikke er uproblematisk. Vi har fra Socialdemokratiets side fra starten af lagt meget stor vægt på, at det for det første var en forsøgsordning, som kun strækker sig frem til udgangen af 1993. Men ikke mindst har det for os været meget væsentligt at få sikret, at vi løbende vil få mulighed for at vurdere forløbet af forsøgsordningen, første gang efter to måneders forløb og så efterfølgende hver anden måned. Begge disse punkter fik vi med i udspillet, og det er vi meget godt tilfreds med.

Det indebærer, at vi naturligvis er indstillet på at overveje visumpligten på ny, såfremt rapporteringen måtte vise, at forsøgsprojektet ikke fungerer tilfredsstillende. Man kunne egentlig fristes til at sige: Hvad skulle vi ellers med en tilbagerapportering – en evaluering – hvis det ikke var, fordi vi var parat til at tage en fornyet drøftelse, hvis det ikke fungerer efter hensigten. Men jeg synes, det er væsentligt også i den sammenhæng at få pointeret her i dag, at visumkravet – forsøgsordningen – ikke betyder, at vi ønsker og ej heller lægger op til, at det er færre, der skal hjælpes, men at vi vil for-